Preekstoel 15 juli 2025
Laura Van den Bruel

Wat betekent het voor mij als ik zeg:
"Ik ben christelijk gelovig"?

Intro
Goede avond iedereen.
Fijn dat ik hier vandaag voor jullie mag spreken of ‘preken’.
Vorig jaar zat ik aan en de andere kant te luisteren naar andere sprekers en dat boeide mij enorm. Vandaag sta ik hier op de preekstoel en kom ik jullie vertellen over wat ik ‘geloof’.

Hoe het begon
We beginnen bij het begin. Ik ben geboren met, hoe zal ik het noemen ‘een gave’?, en dankzij de kerk heb ik deze ‘gave’ of talent leren ontdekken.
In het derde leerjaar kreeg ik les van juffrouw Gert. Een leerkracht die heel gelovig was. Elke ochtend startte onze lessen met een gebed,
Ook s ’middags en s ’avonds. Ze deed dit met vol overgaven en ik had altijd veel bewondering voor haar. Ze was ook hoofd van een kinderkoor en tijdens de muzikale opvoeding, viel haar op dat ik kon zongen, dat vond ze toch. Ze vroeg aan mij en nog 2 andere leerlingen of we niet wouden zingen in de kerk voor een publiek. Ik kreeg toen voor het eerst een solo. Wat was dit spannend voor mij.

Daarna volgde veel repetities en we zongen liedjes over God, Jezus en Maria. Na veel oefenen was de dag daar. Voor het eerst een solo zingen.
Ik had toen zoveel stress, want ik wilde het goed doen. Voor haar mijn leerkracht, maar ook voor alle anderen ‘gelovigen’. Het is op die dag dat ik besefte dat ik kan zingen, en dat ik daar iets mee moest doen. Het geloof heeft me dit doen inzien en daar ben ik zo dankbaar voor.

Zingen zit in de familie
Zingen zit ook zowat in de familie. Mijn grootouders waren heel gelovig en ook mijn grootmoeder zat in een kerkkoor. Elke zondag zong ze liedjes in de kerk. Als ik dan vroeg aan mijn moemoe, moe geloof je nu echt in god? Zei ze volmondig JA. Ze was fier op haar geloof, en toch roept het geloof bij mij heel veel vragen op.

Kruisje?

Een tijdje geleden werd ik aangesproken door een klant in de winkel waar ik werk. Ik had mijn haar in een staartje gedaan, en zoals er vele niet weten heb ik 4 tattoos: eentje daarvan is een kruisje achter mijn oor. Ze vroeg of ik gelovig was, ineens uit het niets. Ik was verwonderd want ik dacht waar komt dit vandaan? Ik vroeg aan haar, 'hoe komt het, dat u dit denkt? Ze zei, omdat je een christelijk kruisje achter je oor hebt. Ze lachte en ik zag in haar ogen dat ze blij was, dit te zien. Ik wist niet wat te antwoorden, en halve minuut duurde het voor ik moest zoeken achter men woorden. Ik antwoord haar terug: 'Gho het kruisje achter mijn oor heeft een andere betekenis': het kruisje staat symbool voor mijn overleden grootvader die voor mij mijn rots in de branding was. De vrouw keek me aan en zei wat fijn dat je voor een kruisje koos om je grootvader te gedenken.

Dit gesprek heeft me aan het denken gezet, want ja ben ik gelovig? En in wat geloof ik? Is er zoiets als leven na de dood. Want als we even over dat laatste moeten hebben. Wat ben ik bang van de dood, en die gedachten heeft mij aan het denken gezet.

Zoekende

Ik ben nog zoekende. Want de afgelopen jaren heb ik veel gevoeld, gebeurtenissen die me iets hebben doen beseffen. Mijn grootvader is 10 jaar geleden overleden. Ik kwam toen voor het eerste in aanraking met de dood. 2 dagen voor mijn grootvader stierf voelde ik al dat het niet lang meer ging duren. De dood stond letterlijk in zijn ogen. Toen hij uiteindelijk overleden was voelde ik immens veel pijn, en toen is het ook allemaal begonnen.

Ik kreeg nachtmerries over de dood en het geloof, en de hemel en wat er met ons dan allemaal zou gebeuren. Ik zocht verhalen op van mensen die geloofde in leven na de dood, maar ook neurologen die er teksten over schreven. Het liet me niet los. Ik zocht dus naar antwoorden.
Ik wilde gewoon weten of met mijn grootvader het gaat had en alles goed met hem ging, ondanks hij er niet meer was.

Elke avond praatte ik tegen mijn grootvader: over mijn dag net zoals mensen zouden bidden tot Jezus of god.
Op een avond voelde ik een hand op mijn rug en ik verschoot zo hard. Zou dit mijn grootvader kunnen zijn of beelde ik me dit in.
Dagen gaan voorbij tot ik vroeg op een avond in mijn bed 'Vava als je het goed hebt hierboven kan je dan een gele bal laten zien'.
Die week ging ik met mijn ouders een weekendje naar de zee. Ik lag rustig op het strand tot er plots een kindje met een beperking met haar strandspeeltjes naar me toe kwam. Verderop zat haar groepje met begeleiders. Ik bracht haar terug met haar speeltjes naar de begeleiders. Maar iets later kwam ze weer terug. Ze legde paar

speeltjes dichter bij mij, ik speelde even met haar en had haar speeltjes in haar emmer gedaan.

Even later ben ik haar gaan terugbrengen. Niets vermoedend lag er een gele bal naast mijn handdoek. Ik keek ernaar en dacht bij mezelf. ‘Pff ik ga die bal echt niet terugbrengen’. Ik wilde dit niet. Toen ik naar huis reed en ik zat in de auto kreeg ik ineens een flits ‘bam’: het was de gele bal, een teken van mijn grootvader? Het was een magisch gevoel. Ik heb nog verschillende gelijkaardige gebeurtenissen meegemaakt, die ik tot de dag niet kan verklaren.

Vlinder
Bijvoorbeeld een vlinder die constant heen en weer fladderde rondom mij, dat mijn vriend zelfs naar me keek van dit is niet normaal. Was dit mijn moeke? Die ik twee jaar geleden had moeten afgeven, omdat ze er voor koos om euthanasie te plegen. Op haar sterfbed heb ik uitgebreid afscheid kunnen nemen van haar en heb ik ook nog gezegd ‘moeke als je het goed hebt hierboven geef me dan een teken, al is het maar een vlinder. Waarop ze zei ‘ik geloof er niet in, maar ik zal proberen’.

Energie
Mensen wat ik hiermee wil zeggen is dat ik geloof in energie. Als deze gebeurtenissen kunnen inderdaad toevallig zijn, en ik die er dan een betekenis aan geef, maar het geeft me troost. Het geeft me een gevoel dat de mensen die ik zo graag zag, dan ook dicht bij mij zijn.

Wij als mens zijn een bron van energie, en als we sterven gaan we over tot iets anders.
Zie het zoals een tulp. Het is eerst een zaadje diep in de grond, het groeit en het bloeit en dan sterft het af, maar de tulp verspreid verder zaadjes en wordt weer deel van de natuur.

Ik geloof in energie en dat we energie kunnen voelen. Net zoals we God of Jezus kunnen voelen, net zoals we onze familieleden kunnen voelen, net zoals we elkaars energie kunnen voelen en zoals muziek energie geeft. Daarom is muziek voor mij iets bindend en geeft energie aan de mensen die er nood aan hebben. Dat is ook mijn drijfveer om mensen gelukkig te maken met muziek. Het geloof brengt mensen samen en muziek doet dat ook.

Film: Mozes
Vroeger was ik als kind ook heel gefascineerd door de film van Mozes, niet enkel door het verhaal maar ook door de muziek. Ik heb die film wel 20 keer bekeken. Terwijl het verhaal van Mozes zich nu helaas herhaald in onze wereld, hoop ik dat

sommige heersende leiders, ook eens gaan beseffen dat ze niet goed bezig zijn, net als de Farao in het verhaal van Mozes heeft hij zijn lesje wel geleerd.

Muziek heelt
Wat ik al aangehaald heb is dat muziek heelt en mensen samenbrengt.
Met die gedachten voelde ik een roeping ‘om met mijn talen’ mensen samen te brengen en of te steunen.

De twee grootste projecten die ik gedaan heb was voor ALS: het is een spierziekte waarbij de spieren aftakelen en daarnaast voor Kankerpatiëntjes ‘kinderen’ in Leuven daarvoor heb ik opgetreden om geld in te zamelen. Daarbij leerde ik de ouders van Gilles kennen. Gilles had van zijn paar maanden oud, al een hersentumor, en was toen 8 jaar. De dokters hadden nooit verwacht dat hij zo oud zou worden. De ouders van Gilles vroegen of ik wou zingen op zijn benefiet. Hier moest ik niet lang over nadenken. De ouders van Gilles waren dolgelukkig. We hebben toen veel geld ingezameld om Gilles de nodige zorgen te geven. Want voor de ouders was dit een financiële ramp. Die dag was het de mooiste dag voor iedereen die daar aanwezig was. Even werd er niet gedacht aan het woordje ‘kanker’, maar werd er genoten van de muziek, die mensen bij elkaar brengt en steun biedt, ook Stan Van Samang werkte mee aan dit project.

Een jaar later kreeg ik telefoon van de mama van Gilles ‘of hoe hij ze noemde ‘SuperGIlles’. Dat Gilles die ochtend overleden was, net in de periode rond Kerstmis. Ze barste is tranen uit, en vroeg of ik op zijn begrafenis wou zingen. Geloof mij mensen, als ik zeg dat dit het zwaarste is dat ik ooit heb gedaan. Er stond een klein kistje, wetende dat daar Gilles in lag. Ik heb mijn uiterste best gedaan om hem en zo een mooi mogelijk afscheid te geven. Ik voelde de dankbaarheid van heel de familie dat ik dit wilde doen. Het bracht hem steun en bracht mensen samen op dat moment. En dat zijn ook momenten die ik koester. Omdat muziek helend werkt en mensen samenbrengt. Muziek is voor mij een roeping om mensen te helpen, om mee te werken aan organisaties en steun te bieden waar nodig. Zoals Jezus mensen hielp met het genezen van, of een luisterend oor te bieden, wil ik mensen helpen met muziek. Er gewoon zijn.

GOD is overal
Ik zie in iedere mens ook een soort van ‘God’. Mensen die iets goeds doen voor onze wereld of maatschappij zijn voor mij al ‘een god op zich’.
Mijn God is bijvoorbeeld mijn Papa, omdat hij mij steunt en het goede in me ziet.
Voor mij is Maria mijn mama, die het zorgende in zich heeft en me graag ziet.
Mijne Jezus beste mensen is mijn lief: die er altijd voor mij is, en naar mij luistert.

En ik word binnenkort ook een tweede Maria: want ik en mijn lief verwachtte in oktober een meisje. Ik zal aan ons kindje dezelfde waarden en normen meegeven die ik meegekregen heb van mijn jeugd. Ze zal ook gedoopt worden, omdat dit voor ons heel belangrijk is. Ze kan zich dan later ontplooien tot wie ze wil zijn.

Slot:
Wat ik nog wil meegeven is beste mensen. Verspreid jullie energie, wees lief tegen elkaar. Zeg bij het buitengaan een goede morgen als je iemand passeert, geloof in wat je wil geloven en vooral leef. Ik sluit af met een nummer waar het voor mij allemaal mee begon Ave Maria (cover van Beyonce). Voor jullie allemaal zing ik dit met heel veel liefde en voor het geloof.

Ave Maria - Beyonce

She was lost in so many different ways
Out in the darkness with no guide
I know the cost of a losin' hand
There, but for the grace of God go, I

I found Heaven on Earth
You are my last, my first
And then I hear this voice inside
Ave Maria

I've been alone when I'm surrounded by friends
How could the silence be so loud?
But I still go home knowing that I've got you
There's only us when the lights go down

You are my Heaven on Earth
You are my hunger, my thirst
I always hear this voice inside
Singing Ave Maria

Sometimes, love can come and pass you by
While you're busy making plans
Suddenly hit you and then you realize
It's out of your hands, baby, you got to understand

You are my Heaven on Earth
You are my last, my first
And then I hear this voice inside
Ave Maria